

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla dr. Varga István ügyvéd (5900 Orosháza, Táncsics Mihály u. 18.) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Hajdara Béla ügyvéd (5800 Mezőkovácsháza, Kalocsa u. 5.) által képviselt **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2006. szeptember 5. napján kelt 1.P.20.083/2004/57. sorszámú ítélete ellen az alperes 58. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **megváltoztatja** és a felperes keresetét elutasítja.

Mellőzi annak megállapítását, hogy a felperes a /helységnev/ hrsz., /**ingatlan címe 1/** alatti ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát élettársi közös vagyon címén megszerezte és mellőzi a földhivatal megkeresését a tulajdonjog változás átvezetése végett.

Mellőzi annak megállapítását, hogy a felperes az ítélet rendelkező részében 1-18. tétel alatt felsorolt ingóságok $\frac{1}{2}$ részén tulajdonjogot szerzett és mellőzi az alperesnek 2.761.500.-Ft, 623.800.-Ft perköltség és 762.700.-Ft illeték megfizetésre kötelezését.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 1.000.000.-Ft (Egymillió) Ft első- és másodfokú eljárási költséget,

valamint az államnak az illetékhivatal felhívására 1.662.700.- (Egymillió-hatszázhatvankettőezer-hétszáz) Ft első- és másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS :

A felperes 1989. április hónaptól élettársi kapcsolatban élt a kettős - magyar és ausztrál - állampolgár **/személy neve 1/-vel** annak 2003. október 11. napján váratlanul bekövetkezett haláláig. Az együttélés helye a felperes különvagyonát képező ... lakásingatlan volt. A néhai 1990. évben vált el a külföldön élő **alperestől**, akinek javára 1965. augusztus 5. napján végrendeletet készített. Az élettársi kapcsolat fennállása alatt 1994. évben megvásárolta a ... hrsz-ú, **/ingatlan címe 1/** alatti lakásingatlant és garázst, amit felújított és bebútorozott, valamint megvételre került a **XXX-000** forgalmi rendszámú AUDI ...-es típusú személygépkocsi. Az ingatlanvásárláskor az ingatlan egésze, a gépkocsi a felperessel kötött adásvételi szerződés folytán utóbb került **/személy neve 1/** nevére. A felperes és a néhai között 2001. január 26. napján öröklési szerződés jött létre, amelyben az örökhagyó rendelkezése szerint a **/ingatlan címe 1/** alatti ingatlant, továbbá valamennyi ingóságot a felperesre hagyta eltartása, ápolása és illő eltemettetése fejében. A szerződésben rögzítették az élettársi kapcsolat tényét. 2003. október 8. napján az öröklési szerződést megszüntették, kijelentették, egymással elszámoltak és a szerződésből eredően további követelésük nincs. Az örökhagyó halálát követően az alperes megbízottjaként eljáró **/tanú 1/** a lakás kulcsát és a gépkocsit magához vette az örökös megbízása alapján. A néhai által a ... Bank Rt-nél nyitott forintalapú folyószámla kedvezményezettje egészében, a devizaszámla kedvezményezettje 50 %-ban a felperes volt, aki a számlák megszüntetésekor jelentős összegű készpénzhez jutott.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az élettársi kapcsolat fennállása alatt szerzett közös vagyon jogcímén tulajdonát képezi a **/ingatlan címe 1/** alatti lakásingatlan, valamint a hagyatéki leltárban 1-20. tétele szám alatt feltüntetett ingóságok, köztük az AUDI személygépkocsi 7/10 arányban. A szerzésben való nagyobb mértékű közreműködését arra alapította, hogy havi jövedelme 200.000.-Ft-ot meghaladó volt. Főorvosként és utóbb nyugdíja mellett fogorvosi magánpraxist folytatott. Az elhalt rendszeres jövedelme a nyugellátásából eredt, ennek összege a halála előtt 80.000-100.000.-Ft volt.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az együttélés ténye mellett vitatta az élettársi életközösség létrejöttét. Ellenkező megállapítás esetére sem fogadta el a közös szerzés tényét és a szerzési arányt. A felperes jövedelmének mértékét kétségbe vonta és kérte, számoljon el valamennyi, az állított együttélés során szerzett más vagyontárggyal is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének részben helytadva megállapította, a ... hrsz-ú, **/ingatlan címe 1/** alatti ingatlan $\frac{1}{2}$ részének tulajdonjogát a felperes szerezte meg.

1. A XXX-000 forgalmi rendszámú AUDI ...-ES típusú személygépkocsi	5.000.000.-Ft,
2. Előszobafal	2.000.-Ft,
3. Olasz szekrény	200.000.-Ft,
4. Barna bőrgarnitúra	100.000.-Ft,
5. Barna fakeretes üveglapos asztal	10.000.-Ft,
6. 4 x 3 m-es szőnyeg	5.000.-Ft,
7. 2 db olasz csillár	25.000.-Ft,
8. Olasz tálalószekrény	10.000.-Ft,
9. Thaiföldi ebédlőasztal 7 db székkal	50.000.-Ft,
10. Keleti szőnyeg	10.000.-Ft,
11. Csillár	2.000.-Ft,
12. Német sarokkanapé asztallal és székkal	15.000.-Ft,
13. 240 l-es hűtő	10.000.-Ft,
14. Siemens mosogatógép	15.000.-Ft,
15. Fehér konyhaszekrény	15.000.-Ft,
16. Franciaágy	30.000.-Ft,
17. Hálósobaszekrény	20.000.-Ft,
18. 2 db éjjeliszekrény	4.000.-Ft
értékben.	

Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 2.761.500.-Ft-ot, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Indokolása szerint a felperes és a néhai között élettársi életközösség jött létre 1989. áprilisában, amely fennállott **/személy neve 1/** haláláig. Ezen idő alatt a felperes fogorvosként tevékenykedett és jól bevezetett magánrendelője volt. A csatolt adóbevallások adataiból kitűnik, 1989. évtől havi 200.000.-Ft körüli, később 300.000.-Ft jövedelemmel rendelkezett. A néhai nyugdíjára csupán 2003. október 16. napján történt beváltásról szóló igazolás állt rendelkezésre, az 583,33 USA dollár, vagyis 120.000.-Ft-nak felelt meg. A vagyontárgyak megvásárlásának időpontjára vonatkozó jövedelmi adatok nem ismertek, ezért a bíróság az élettársak szerzésben való közreműködését egyenlő arányúnak tekintette. Az örökhagyó után folyószámláin jelentős mértékű készpénz maradt, amelynek egyik kedvezményezettje a felperes. A folyószámláról csupán a 2003. december 1. napi banki egyenleg állt rendelkezésre, amelyből nem következethető, hogy 10 évvel korábban is ilyen megtakarítással rendelkezett. A perbeli ingatlan adásvételi szerződését írásba foglaló **/ügyvéd neve/** tanú vallomásából, illetve az öröklési szerződésből arra következtetett, hogy az élettársak közösen vásárolták a perbeli lakást, ami azért nem került a felperes nevére, mert rendelkezett lakásingatlannal és adózási problémától tartott. Utóbb felbontották a szerződést, ugyanis építkezni szerettek volna a perbeli ingatlan értékesítését követően és ennek akadályát képezte a bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom. E körülményre utalt **/tanú 2/** és **/tanú 3/** tanú vallomása.

Az ingóságokra lefolytatott bizonyítási eljárás során **/tanú 4/**, **/tanú 5/**, **/tanú 6/** és **/tanú 7/** tanúk előadása alapján megállapítható, hogy az élettársak közösen vásárolták meg a

lakás berendezési tárgyait és az AUDI személygépkocsit. Az ingatlan forgalmi értékét igazságügyi szakértő 19.900.000.-Ft-ban állapította meg, az ingóságokra a felperes elfogadta a hagyatéki leltárban feltüntetett értékeket.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatását és a kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy a felperes felhívás ellenére nem nyújtott be vagyonmérleget az elsőfokú eljárásban, ezért a bíróság az igénynek helytadó ítéletet nem hozhatott volna. A csatolt pénzügyi igazolás tanúsítja, **/személy neve 1/ a perbeli** ingatlan megvásárlásakor is jelentős készpénz vagyonnal rendelkezhetett, amire a felperes utalt. Az öröklési szerződés megszüntetésére ténylegesen azért került sor, mert a néhai szándékában állt az élettársi kapcsolat megszakítása, leveleiből ugyanis kitűnik, vissza akart költözni Ausztráliába a családjához. Másik levelében egy üres lakás vásárlásáról számolt be, amelyre további 600.000.-Ft-ot költött. A személygépkocsi, az ingóságok és az elhalt halálakor meglévő készpénz sem közös gazdálkodás eredménye, az örökhagyó a különvagyonából vásárolt és nem szorult anyagi támogatásra. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, ha és amennyiben létrejött az élettársi kapcsolat, annak kezdetekor milyenek voltak az élettársak vagyoni viszonyai, nem számoltatta el a felperest az együttélés során megszerzett valamennyi vagyontárgyról, az általa megjelölt másik személygépkocsiról, továbbá a rendőrség által kiadott ingóságokról, amelynek listáját csatolta a fellebbezéshez. A 2.761.500.-Ft összegű marasztalásnak a bíróság indokát nem adta, ez a rendelkezés értelmezhetetlen.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Okfejtése szerint a perbeli adatok egyértelműen bizonyították, a néhaival közös gazdasági cél érdekében együttműködtek, közös életvitelt folytattak, jövedelmüket közösen használták fel, ezért kétségtelen a közös vagyon létrejötte. Az Ausztráliában élő alperes nem vitathatja a kapcsolat jellegét, tőle az örökhagyó elvált. Az öröklési szerződés megszüntetésére kizárólag azért került sor, mert szándékukban állt az ingatlan értékesítése és egy új társasházi lakás felépítése. **Felperes lakóhelyén** köztudomású volt kapcsolatuk, közös gazdálkodásuk, többen úgy tudták, házasságot kötöttek. A perbeli ingatlan közös szerzemény jellegét az okiratszerkesztő ügyvéden túl **/tanú 8/ és /tanú 9/** tanúk is megerősítették. A vagyonmérleget felállította, megjelölte azon vagyontárgyakat, amelyeket az örökhagyóval közösen vásároltak az élettársi kapcsolat fennállása alatt. Okirattal és egyéb módon bizonyította a szerzésben való közreműködésének 50 %-ot meghaladó mértékét, a további pereskedés elkerülése végett azonban az elsőfokú bíróság ítéletét nem vitatta.

A fellebbezés **alapos**.

Az élettársi viszony fogalmi meghatározását a Ptk. 685/A. §-a tartalmazza. Az élettársi kapcsolat fennállásának megállapításához elengedhetetlenül szükséges, hogy a felek között az érzelmi kapcsolat mellett gazdasági közösség is fennálljon.

- 5 -

Pf.II.20.478/2006/9. szám

A bírói gyakorlat a gazdasági közösség megállapításához a közös cél érdekében történő együttműködésnek, vagyis a közös életvitelnek és a jövedelemnek közös célra történő felhasználásának tulajdonít jelentőséget, ami a háztartás költségeinek fedezése is lehet.

Az élettársi kapcsolattal rendszerint együtt jár a közös lakásban való együttélés, a közös háztartással rendelkezés, illetve az, hogy a felek környezetük felé az összetartozást mindenben vállalják. Ezen feltételek megvalósulása a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatók. Ismerőseik házastársaknak vélték őket, bár belső anyagi viszonyaikról nem tudtak vallomást tenni. A felperes és **/személy neve 1/** mintegy 14 éven keresztül fennállott harmonikus kapcsolata önmagában is vagyoni közösségük fennállására utal. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat összességében értékelve helyesen állapította meg az élettársi kapcsolat tényét.

/személy neve 1/ 1976. évtől rokonai nevére küldött valutát, amelyet ténylegesen magának gyűjtött, majd 1989. évben Ausztráliából hazatelepülve jelentős készpénzvagyonot hozott magával külföldi vállalkozásának értékesítéséből eredően. Megtakarítását, amelynek összege 100 millió forintot meghaladó volt, pénzügyintézeteknél helyezte el különböző pénznemekben (**/tanú 10/**, **/tanú 11/**, **/tanú 1/** tanú vallomása). Rendszeres jövedelmét képezte a nyugdíja. A fogorvos foglalkozású felperes is jó anyagi körülmények között élt, magánpraxisából származó jövedelme mellett közalkalmazotti jogviszonyban állt, utóbb nyugdíj ellátásban részesült. Az élettársak külön bankszámlával rendelkeztek, megtakarításaikat külön kezelték.

A Ptk. 578/G. § (1) bekezdése értelmében az élettársak az együttélés alatt a szerzésben való közreműködésük arányában szereznek közös tulajdont. A feleknek a közös gazdálkodás során folytatott esetleges eltérő arányú tevékenységének következményét a szerzésben való közreműködés szerint a tulajdonszerzés tényének és nagyságának megállapításakor kell figyelembe venni. Másként értékelendő a különvagyonból eredő beruházás, amely eltérő nyilatkozat hiányában nem eredményez közös tulajdont. Ezért az ítéltábla vizsgálta, hogy a felperes által közös vagyonhoz tartozóként állított vagyontárgyak - lakás, gépkocsi és ingóságok - tekinthetők-e közös szerzésnek, mi volt azok forrása, minősülhet-e az ingatlan és ingóvagyon egyik vagy másik fél különvagyonának.

A **/ingatlan címe 1/** alatti lakás és garázsingatlan vevője kizárólag **/személy neve 1/** volt, aki a 2001. január 26. napján kelt öröklési szerződésben az egész ingatlanról sajátjaként rendelkezett úgy, hogy azt a felperes örökölje. A 2003. október 8. napján létrejött öröklési szerződés megszüntetéséről szóló megállapodásban pedig az élettársak kijelentették, egymással elszámoltak, a szerződésből eredő további követelésük nincs. Az öröklési szerződés nem bizonyítja a felperes által állított közös szerzést, hiszen a néhai nemcsak a fél ingatlanról rendelkezett és a megszüntetéséről készült okiratból sem következtethető az új ingatlan vásárlásának szándéka. Nem fogadható el a felperes azon előadása sem, hogy a lakásingatlan azért került az elhalt nevére, mert **felperes lakóhelyén** már volt ingatlana, illetve adójogi bonyodalmaktól tartott.

- 6 -

Az adásvételi szerződés megkötésekor az ingatlanszerzésre vonatkozó korlátozó jogszabályi rendelkezéseket már hatályon kívül helyezték, a felperes ezekre történő hivatkozása sem fogadható el.

A felperes azt adta elő, hogy az 5.000.000.-Ft vételárat kölcsönadta az élettársának különvagyonából, mert pénzbeli betétje le volt kötve. A néhai utóbb ezen összeg felét visszafizette részére. A felperes a készpénzének egy részét különböző bankokban tartotta,

de azt a pénzügyintézetet megnevezni nem tudta, amelyből a pénzt felvette és a kölcsönadást, illetőleg a vételár visszafizetését élettársa részéről nem bizonyította.

Az előbb már írtakból megállapítható, hogy **/személy neve 1/** rendelkezett az ingatlan finanszírozásához szükséges készpénzzel, családjának írt leveleiben beszámolt a vételről és arról, hogy a felújításra, ingók vásárlására milyen összeget fordított. Élettársak esetében - eltérően a házastársaktól - nem áll fenn a közös szerzés vételeme olyan esetben, amikor - mint a perbeli esetben is - az ingatlan vevője csak az egyik élettárs. Ebben az esetben a tulajdonjogot megszerezni kívánó félnek kell bizonyítania, hogy közös szerzés történt. A felperes e bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Annak pedig e kérdés eldöntése szempontjából nincs jelentősége, hogy **/személy neve 1/** ismerőseinek úgy beszélt az ingatlanról, mint „lakásunkról”, hiszen azt természetesen mindketten használták. E kifejezés nem a tulajdonjogra vonatkoztatható, a tanúk egyébként nem tudtak, nem is tudhattak az együttélés alatt szerzett vagyontárgy vételárának eredetéről.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét **/tanú 4/**, **/tanú 5/**, **/tanú 6/** és **/tanú 7/** tanúk vallomására alapította.

Az ítélet tábla álláspontja szerint olyan esetekben, amikor az egyik élettárs már nem él, vagyis részéről nincs lehetőség a tanúk vallomásának észrevételezésére, a tanúk vallomását fokozott gondossággal kell mérlegelni és értékelni.

Az ítélet tábla e szempontok alapján a tanúk vallomását nem fogadta el. **Tanú 4** a perbeli lakással szomszédos lakásban lakik és a volt élettársakkal ennek folytán került kapcsolatba. Jó kapcsolata a felperessel nyilvánvalóan jelenleg is fennáll, ami szavahihetőségét befolyásolhatja. Másrészt a tanú vallomása szerint az élettársak olyan belső kapcsolatáról is tudomással bír, amely életszerűtlennek mondható, nevezetesen azt vallotta, hogy kifejezetten érdeklődött az elhunytól, hogy készített-e végrendeletet, illetőleg, hogy a néhai minden vagyontárgy vásárlásakor megosztotta vele azt, hogy közösen vásárolták azokat a felperessel.

A felpereshez hasonlóan orvos foglalkozású **/tanú 5/** a felperessel jó kapcsolatban van és közvetlen kollegája is a felperesnek, ami ugyancsak befolyásolhatja szavahihetőségét.

Ugyanezen ok miatt nem vette figyelembe az ítélet tábla **/tanú 6/-**nak és **/tanú 7/-**nek a tanúvallomását, az előbbi ugyanis egy házban lakik a felperes édesanyjával, akivel egymást kölcsönösen segítik, míg az utóbbi tanú a felperesnek a páciense.

- 7 -

Pf.II.20.478/2006/9. szám

Az ítélet tábla nyomatékosan értékelte a néhainak a házastársához írott és 45. sorszám alatt csatolt levelét, amelyben kifejezésre juttatta, hogy a felperes „a lakást se kapja meg, a lakás berendezésével több mint 100 USA dollárt ér, miért adnék én neki ennyi vagyont, a pénzt is benne hagyom egy másik bankban, van a pénz és ott érvényes a bank végrendelete.” E levélből kifejezetten az következik, hogy a lakást és berendezését ő maga vásárolta különvagyonából.

A rendelkezésre álló okiratokból az állapítható meg, hogy a szerződéskötésben nem csak formailag vett részt egyedül **/személy neve 1/**, de az élettársak belső viszonyát vizsgálva ténylegesen is külön szerzőnek minősül. Nem közös gazdálkodás eredményeként, hanem különvagyonából vásárolta az ingatlant. Az adásvételi szerződést készítő **/ügyvéd neve/** ügyvéd tanú vallomása sem alkalmas az ettől eltérő tényállás megállapítására, újbóli meghallgatását az ítéltábla nem találta indokoltnak. Megjegyzi az ítéltábla, hogy **/személy neve 1/** és a felperes mint hitelezők, valamint **/adós neve/** adós között 10.200.000.-Ft-ra 2003. szeptember 19. napján létrejött kölcsönszerződés azt igazolja, az élettársak a különvagyonukkal önállóan rendelkeztek és a külső jogviszonyokban is így jelentek meg, ezért az együttélés ellenére a közös tulajdon létrejötte nem állapítható meg, az ezzel ellentétes felperesi előadás megalapozatlan.

Az élettársi kapcsolat fennállása alatt mindkét fél rendelkezett több személygépkocsival. A felperes a csatolt adásvételi szerződés szerint 2003. augusztus 18. napján négymillió forintért eladta **/személy neve 1/-**nek a forgalmi rendszámú AUDI személygépkocsit, ugyanakkor vásárolt saját használatra egy Volkswagen Golfot. **/tanú 1/** tanú vallomása szerint az élettárs halála után a felperes átadta az elhunyt gépkocsiját fiának, ... a téli gumikkal együtt. Ezen körülmények azt bizonyítják, hogy az AUDI gépkocsi sem közös szerzésű, azt a néhai a felperestől különvagyonából megvásárolta. Ezután a felperes saját részére új személygépkocsit vett külön megtakarítását felhasználva, amit nem tüntetett fel a vagyonmérlegben. A gépkocsik az élettársak különvagyonának minősülnek.

A perbeli lakásban lévő, az elsőfokú ítéletben 2-18. tételszám alatt feltüntetett berendezési tárgyak vásárlására vonatkozó számlák **/személy neve 1/** nevére szólnak. Az előzőekben már hivatkozott bizonyítékok és a névre szóló számlák együttes értékelésével az ítéltábla arra következtetett, hogy az alperes e vagyontárgyak különvagyonai jellegére is megalapozottan hivatkozott, a tanúk vallomásából ettől eltérő következtetés - az előbb írtak miatt - nem vonható le, illetőleg azokat az ítéltábla - különösen értékelve **/tanú 4/** életszerűtlen vallomását - az okirati bizonyítékokkal szemben nem fogadta el.

Az örökhagyó halála után a rendőrség által kiadott vagyontárgyakból a felperes **a /személy neve 1/ fiának** átadott egy aranyláncot medállal és egy aranyórát. Előadta, hogy a mintegy 45.000.-Ft készpénzt a perbeli lakás rezsiköltségére fordította. Az alperes az egyéb ingók kiadása iránt viszontkeresetet nem terjesztett elő, így ezek hollétét vizsgálni nem kellett.

- 8 -

Az ítéltábla tehát nem fogadta el az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az élettársak az együttélés alatt szerzett jövedelmük közös célra történő felhasználása során szerezték a per tárgyát képező vagyontárgyakat és a felperes dologi igénye alapos. **/személy neve 1/** a különvagyonát használta fel a vagyontárgyak szerzésekor. A perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a felek az élettársi vagyon felhasználásával vagyont szereztek volna. Az alperes erre csak hivatkozott, de ilyen irányú igényt konkrétan nem érvényesített. Kérte ugyan vagyonmérleg felállítását, de erre nézve neki kellett volna adatokat szolgáltatnia, ezt viszont nem tette meg.

Az előzőekben kifejtettek szerint az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel érintett rendelkezéseit megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította, mellőzve az alperest

terhelő elsőfokú perköltség és illeték megfizetésére kötelezést a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Az alperes fellebbezése eredményre vezetett. A 18.205.000.-Ft elsőfokú és 12.711.000.-Ft másodfokú pertárgy érték alapján köteles a felperes az ellenérdekű fél javára első- és másodfokú perköltséget téríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (6) bekezdése alapján, figyelemmel a jogi képviselő által kifejtett tevékenység mértékére és a peres ügy jellegére. Az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket a felperes köteles megfizetni a 6/1986. (VI. 26.) IM. számú rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

S z e g e d, 2007. március 21.

Dr. Sághy László sk.
a tanács elnöke

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA **Pf.II.20.478/2006/14. szám**

A Szegedi Ítéltábla dr. Varga István ügyvéd (5900 Orosháza, Táncsics Mihály u. 18.) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Hajdara Béla ügyvéd (5800 Mezőkovácsháza, Kalocsa u. 5.) által képviselt **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen élettársi közös vagyon megszüntetése iránt folyamatban volt perében a 2007. március 21. napján kelt Pf.II.20.478/2006/9. sorszámú ítéletének kijavítása iránt lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

KIJAVÍTÓ VÉGZÉST :

A Pf.II.20.478/2006/9. sorszámú ítéletének rendelkező részét a következők szerint javítja ki: A felperes által alperesnek fizetendő első- és másodfokú eljárási költséget 1.762.700.- (Egymillió-hétszázhatvankettőezer-hétszáz) Ft-ban, -

a felperes részéről az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illetéket 900.000.- (Kilencszázezer) Ft-ban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS :

Az ítéltábla 9. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy fizessen meg az alperes javára 1.000.000.-Ft első- és másodfokú eljárási költséget, valamint

felhívásra az államnak 1.662.700.-Ft első- és másodfokú eljárási illetéket. Az alperes viszont a 2006. október 27. napján keltezett 58. sorszám alatt benyújtott fellebbezésén igazolta 762.700.-Ft illeték megfizetését.

A Pp. 224. § (1) bekezdése előírja: a bíróság névcseré, hibás névírás, szám- vagy számítási hiba, vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását végzéssel bármikor hivatalból is elrendelheti.

- 2 -

Az ítélet tábla az alperes kérelmére a számítási hibát kijavította és mellőzte a felperesnek a másodfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezését az állam javára, ugyanis azt az alperes lerőta, s ezért a javára megállapított másodfokú eljárási költséget ezen összeggel meg kellett emelni. Az ítélet egyéb rendelkezései változatlanul maradnak.

S z e g e d, 2007. május 31.

Dr. Sággy László sk.
a tanács elnöke

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró